

pot@lesk

KLICPEROVA DIVADLA HRADEC KRÁLOVÉ

INTERNETOVÝ MĚSÍČNÍK | ČÍSLO 4 | PROSINEC 2014

ÚSPĚŠNÁ PROSINCOVÁ PREMIÉRA: FLIGNY, KOKS A KUTILOVÉ

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

MOHAMED ROUABHI

KLICPERŮV KOMIKS

Čtvrtý díl pořadu PROTŘENO zavedl Bartleyho McCormicka na návštěvu k rodině Čepelkových. Vařilo se, hrálo se pexeso a zpívaly se koledy. A jak Bartley výkon ohodnotil?

Nebývá zvykem, že se zahraniční autor osobně účastní českých premiér. Nám se to ale podařilo a na první české uvedení hry Fligny, koks a kutilové dorazil osobně její autor. Jak se mu líbilo?

I další díl komiksu ilustrátorky Báry Buchalové se věnuje prosincové premiéře. Jak se našemu ilustrovanému Václavu Klimentu Klicperovi líbila naše zimní nadílka?

O ČEM SI PŘEČTETE?

05

FLIGNY, KOKS A KUTILOVÉ

Největší část prosincového POT@LESKu je věnovaná premiéře inscenace *Fligny, koks a kutilové*.

10

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

V dalším díle našeho kulinářského magazínu vám své kuchařské umění představí Josef Čepelka.

03

VÁNOCE BÍLÉ

Tradiční úvodník Jany Sloukové vám tentokrát představí, jak jsme u nás hostili francouzského dramatika.

05

JAN FRIČ

Rozhovor s režisérem Janem Fričem vám přiblíží, jak došlo k nasazení hry *Fligny, koks a kutilové*.

06

MOHAMED ROUABHI

Jak se líbila premiéra autorovi a co by poradil našim hercům?

07

GANGSTEŘI Z KLICPEROVA DIVADLA

K videorozhovoru jsme pozvali i ústřední pěťici gangsterů - kutilů....

07

KOMIKS

K premiéře se vrátíme i v našem komiksu, který nakreslila Bára Buchalová.

08

NOVÝ KALENDÁŘ

Rok 2015 můžete strávit celý s Klicperovým divadlem. Připravili jsme totiž pro vás týdenní stolní kalendář s nejlepšími hláškami z našich inscenací.

09

NA KAFI S LENKOU

Lenka Loubalová ve svém fejetonu říká: Advent vždy pozitivní!

11

NOVOROČNÍ PŘÁNÍ

Co vám do nového roku přejí herci a zaměstnanci Klicperova divadla?

VÁNOCE BÍLÉ

Vážení čtenáři,

v čase těsně předvánočním bych vám samozřejmě chtěla popřát šťastné a veselé svátky a ten nejlepší vstup do nového roku. A proč jsem začala s tradičním přáním hned v úvodu tohoto úvodníku? Abych trochu dorovnala naší poslední premiéru, která podle některých názorů příliš adventní nebyla. Já si to tedy nemyslím, neboť betlém se v představení objevil, o hromadách sněhu nemluvě. A v úplném závěru nám na jevišti dokonce zasněžilo doopravdy. Ať vánoční či nevánoční, hlavně, že premiéra to byla velkolepá a inscenaci budeme hrát celý rok. Z Paříže za námi přiletěl autor hry, Mohamed Rouabhi, naši herci mu učarovali, stejně jako scénografie s jezdicím autem, hudba Jakuba Kudláče či kulisák Bůča v roli sbíječky Bulldrilla. V divadelním klubu jsme ho naučili pít zelenou a podsouvali mu, že je to český absint, došlo i na nadnárodní etymologii sprostých slov, která se na jevišti ozývala v rafinovaném překladu Jana Tošovského, a dozvěděli jsme se spoustu historek o pařížském uvedení

této hry, kde sám autor Mohamed hrál roli Frankieho, tedy Jiřího Panznera, v roli hlavního mafiána Sergia tam prý hrál opravdický mafián propuštěný právě z vězení a několikrát během představení hráli i s opravdickým kokainem. Tak daleko jsme u nás opravdu nezašli, ale úspěch FLIGEN, KOKSU A KUTILŮ byl i tak obrovský. Takže pokud se chcete podívat na naše vypečené mafiánské chlapce, nenechte si ujít třeba silvestrovskou reprízu od 18. hodin. A po ní si ještě můžete s námi popřát šťastný, úspěšný a hlavně divadelní rok 2015! A pokud si chcete dopřát skutečně adventní večer, zajděte v neděli 21. prosince do Studia Beseda na vánoční divadelní hudebně-dramatické posezení KLICPERŮV KAPR ANEB POD LEDEM TO ŽIJE, kde na vás čekají vaši oblíbení herci a zpěváci z Klicperova divadla.

Mějte se vánočně!

Za redakci

Jana Slouková

JANA SLOUKOVÁ

MOHAMED ROUABHI:

FLIGNY, KOKS A KUTILOVÉ

JAN FRIČ: MÁM RÁD KRESLENÉ FILMY...

Připravila: Jana Slouková

Jan Frič zvaný Friky je v Hradci milým a naštěstí častým hostem. Co bych měla tak napsat o mém nejlepší kamarádovi a milovaném DAMU-spolubojovníkovi? V Klicperově divadle se uvedl Mrzákem inishmaanským, zkusili jsme si Bylo nás pět, rok na to Krysaře a nyní u nás Friky zrežíroval komedii FLIGNY, KOKS A KUTILOVÉ. Friky nerad odkrývá své soukromí, proto zde u jeho představování skončím. O tom, co bylo na zkoušení nejtěžší, jestli má rád filmy o vloupačkách a jak vůbec došlo k nasazení tohoto titulu nám ovšem povyprávěl v následujícím videorozhovoru.

Jak došlo k nasazení hry Fligny, koks a kutilové?

Já tu hru znám už od té doby, co to Jan Tošovský přeložil, což je asi čtyři nebo pět let. Vzpomněl jsem si na ni v loňském roce, poslal ji dramaturgyni Janě Sloukové a stalo se.

Co bylo na zkoušení nejtěžší?

Asi vypořádat se s formální složitostí textu, poněvadž se sice tváří jako situační komedie, ale je to spíš konverzační komedie. Takže je velmi těžké skloubit akci s tím, co se na scéně říká.

Co tě inspirovalo při řešení scénografie?

To je otázka spíš na scénografa Nikolu Tempíra. Já ho už několik let pronásleduju s tím, že bych chtěl udělat představení, které je vícepatrové a má více pokojíčků. On se tomu velice bránil, ale asi po měsíci, co jsme to vymýšleli, s tím sám přišel, z čehož mám radost. Scéna by měla být relativně realistická, ale přitom v postmoderním klíči ironicky komentovat hru, což se myslím Nikolovi podařilo. Je tam spousta detailů, kterých si nikdo nevšimne, ale je dobře, že tam jsou.

Máš rád filmy o vloupačkách?

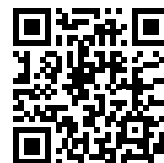
Já obecně nemám rád filmy. Nějaké filmy o vloupačkách jsem asi viděl, obzvlášť při studiu této hry. Vlastně mám hodně rád kreslené seriály.

Jaká je tvoje nejoblíbenější hláška z představení?

Mám rád současnou poezii, která se nesnaží být prvoplánová.

Celý rozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube na stránce:

http://youtu.be/myx_PVPD15w

JAN FRIČ se narodil v roce 1983 a je divadelní pankáč nastupující generace třicátníků, absolvent oboru režie činoherního divadla na pražské DAMU, kde studoval pod vedením Jana Nebeského, na jehož tvorbu také kontinuálně navazuje a po svém rozvíjí jeho témata i jeho divadelní řeč. Mezi Fričovy absolventské režie patří inscenace Ledový hrot/Kaltes Land švýcarského autora Reto Fingera a Láska vole autora Petra Kolečka (obě 2007). Průběžně spolupracuje s pražským A Studiím Rubín, v Klicperově divadle v Hradci Králové pracoval na třech inscenacích: Mrzák inishmaanský (2011), Bylo nás pět (2012) a Krysař (2013).

MOHAMED ROUABHI: VAŠI HERCI JSOU SKVĚLÍ!

Autor komedie Fligny, koks a kutilové za námi zajel až z Drantes, malého městečka u Paříže. Dramatik, herec a režisér s alžírskými kořeny má za sebou velkou řadu úspěšných projektů, a to nejen v nejrůznějších malých i velkých francouzských divadlech, ale i v oblasti workshopů s problémovou mládeží a dospělými – mj. i v palestinském Ramaláhu. O tom, jak se mu líbila naše premiéra, co říká na Hradec Králové a svou první návštěvu České republiky a zda je kutil domácí se dozvíte v následujícím videorozhovoru.

Jak se vám líbilo představení?

Velice. Hodně jsem si toho připomněl, i když jsem nerozuměl vašemu jazyku. Zaujala mě rychlost jednotlivých replik. Moc se mi líbila scéna. A herci! Ti jsou skutečně

úžasní, vážně skvělí. Moc se mi to líbilo. Ani jsem nečekal, že to je takhle dlouhé. Co si vzpomínám na původní pařížskou inscenaci, tak ta byla o dost kratší. Ale takhle je to dobré, je to super.

Co byste popřál naší inscenaci do budoucna?

Rozhodně to, aby se hrála celý rok, aby jezdila na zájezdy, aby se trochu dostala do povědomí lidí společně s hlavními protagonisty, s celým divadelním týmem, s textem a vlastním příběhem.

V Paříži jste hrál postavu Franckieho. Co říkáte našemu zrzavému Franckiemu?

V té době se mě zeptali, zda bych tu roli vzal, protože herec, který tuto roli měl původně hrát, ji na poslední chvíli odřekl a bylo nutné sehnat jiného. Tak jsem ho nahradil.

Měl byste pro něj nějakou radu?

Nemám žádné rady, které bych mohl dát herci, který hraje vašeho Franckieho. Je vážně skvělý! Moc se mi líbí. Franckie je poetický člověk, trochu snílek a trochu samotář. Myšlenkami je často jinde - sní. Zároveň je ale velmi pragmatický, i když fantazíruje a sní. Je to postava, kterou mám moc rád.

Celý rozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube na stránce:

<http://youtu.be/QOhXjM7ZzuE>

Herec, režisér, dramatik, scénárista MOHAMED ROUABHI se narodil 18. 2. 1965 v Paříži alžírskému otci, který bojoval ve francouzské armádě Bataillons Indigènes během 2. světové války, a matce, která během alžírské války vstoupila do Fronty národního osvobození. Kromě toho, že pracoval jako profesionální herec, začal psát také divadelní hry, což ho následně vedlo k tomu, že založil v roce 1991 spolu s režisérem Clairem Lasnem divadelní společnost „Les Acharnés“. V roce 2003 obdržel cenu SACD v kategorii Nový divadelní talent. Rouabhi vedl také řadu kurzů psaní, a to ve školách i ve věznicích jak ve Francii, tak ve světě. V letech 1998 – 2001 působil na pozvání ministra sociálních věcí z Palestiny v Ramalláhu.

ROZHOVOR S ÚSTŘEDNÍ PĚTICÍ GANGSTERŮ Z KLICPEROVA DIVADLA

Když se vyvěsilo obsazení komedie Fligny, koks a kutilové, pořídil nový člen souboru, Jiří Panzner, pohotově fotku, kterou pak sdílel na sociálních sítích s titulkem „Liga mistrů“. Upřímně řečeno, spojí-li své síly Jiří Zapletal, Ondřej Malý, Vojta Dvořák, Kuba Tvrdík a zmíněný nový kolega Jiří P., nejsme v tom hodnocení daleko od pravdy. Sergio – italiano kápo a vůdce party. Frankie – jeho snaživý nohsled, Tony – židovský kokainista, Ritchie – mlátička a esoterik a Jo – hysterický homosexuál. Kdo hrál koho a jak vás pozvou na představení? Podívejte se na videorozhovor s našimi hochy!

Celý rozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube na stránce:

http://youtu.be/Mnd04muF_zk

BAVTE SE S KLICPEROVÝM DIVADLEM PO CELÝ ROK 2015!

Nejlepší hlášky z her Davida Drábka
inscenovaných v Klicperově divadle
v týdenním stolním kalendáři!

99,- Kč

NA KAFI... S LENKOU

ADVENT VŽDY POZITIVNÍ!

Podzim byl krásný, stále teplo, přesto jsem se stala tím spícím velkým tvorem, který se do spánku uchyluje v depresích a smutcích. Kynula mi jediná naděje: ADVENT! To je potřeba vít věnce radostné, protože ta doba přece je radostným očekáváním. A tak, přestože jsem byla přesvědčená, že mne osobně již nikdy nic moc dobrého nemůže potkat, do doby adventní jsem vstoupila s vervou, nadšením a vírou, že nějaká naděje na této nelehké životní pouti být prostě musí. Prvním velkým nakopnutím k radosti byla premiéra Absolventa v Besedě. Když se sejde titul, sám o sobě velmi slibující velké možnosti, krásný text, režisérka prostá strachu, a konečně mí báječní kolegové, nemůžeme prohloupit, když se na výsledek půjdeme podívat. Bavila jsem se královsky, mrázilo mne v zátylku, dojatá jsem byla velice a oslava s kolegy podle toho vypadala. Prostě jedna velká radost.

Pak už nezbyvalo, než zajet k milým příbuzným na zahradu pro větve, nakoupit slaměné korpusy všech velikostí a začít pracovat. Ti, kteří za sebou v práci vidí okamžitý výsledek v podobě nějakého výrobku, nepochopí nejspíš tu dětinskou radost, kterou pocítí herec či herečka, když něco vyrobí. My totiž opravdu svoji práci nevidíme! Výsledek je sice ověřen potleskem, protože diváci jsou někdy vděční a jindy slušní, ale my sami se nevidíme nikdy. A hodnocení naší práce je vždy zpochybnitelné, neboť se nedá změřit a je vždy velmi osobní, ovlivněné mnoha pocity diváka, který nemusí být naladěný, může mít jiný vkus, anebo nás dokonce může upřímně nenávidět a do divadla je vlastně zavlčen proti své vůli. Nevěříte? Věřte! To jsou žáci, někdy i studenti, kteří by o náš svatostánek nezavadili ani pohledem, kdyby je tam nezavedla škola. A pak jsou to například ti nešťastní muži, které pod hrozbou nějakého krutého trestu do divadla dostrká manželka, a oni, znavení celodenní prací, přidušení kravatou a sakem, ze kterého již dávno vytloustli, umdlévají, pomalounku upadají do spánku, hlava jim klesá, hluk na jevišti je neruší, a probudí je k životu zase jen ta manželka, to když oni chudáci trochu zachrápnou. Někdy je probudí až potlesk. Tleskají ovšem také, jejich radost z vysvobození je nezměrná. Chvála pánu Bohu, že tito naši konzumenti nejsou zdaleka ve většině!

Ale to jsem poněkud odbočila. Jde přece o advent, o tu krásnou dobu čekání, a je vlastně jedno, že někdo čeká na Spasitele, někdo na tu krásnou atmosféru nazdobeného bytu, a děti třeba jen na dárky. Někaké tajemství je v tom vždycky. A já prostě Vánoce miluju a věnce dělám s nadšením a láskou. Mám maličký byt, na chodbě to v tomhle období

vypadá jako v lese, mám tam v kbelících různých barev a velikostí jehličnany všeho druhu. Tedy ty neopadavé, to je jasné. Pak je po částech přenáším do bytečku a na kuchyňské lince navazuju na korpusy. Mám tady tují, jalovec a buxus, zvaný v tomto kraji „krušpánek“. Návštěvy tvrdí, že to u mne voní jehličím, ale já si to nemyslím. Zdá se mi totiž, že jalovec a krušpánek smrdí tak trochu jako kočička. Úplně vidím ty mrouskající se kočky a kocoury, jak se na těch keřích scházejí, miliskují se ve větvích a poznamenávají je svými radostnými chříčci. Přesto s tímto materiálem pracuji, postupně se stávám čichově imunní, a kolem Vánoc za-

čínám mít pocit, že mi to doma smrdí jehličím. Toto je také jediné období v roce, kdy se zapomenou najíst. Normálně nerozumím tomu, že někdo zapomene na svačinu, oběd, svačinu, večeři a druhou večeři, /nesnídám/, ale v tuhle dobu adventní také na stravování zapomínám. A když mne pak přepadne chuť a hlad, na mém kuchyňském pultíku si něco namažu na chleba, je to velká radost, ovšem jen do chvíle, kdy zjistím, že vlastně žvýkám tují a krušpánek. Chutná to jako něco mezi krematoriem a rozptylovou loučkou. Mimochodem, jak můžou kočky dřepět na jalovci? Píchá to strašně!

Ale promiňte, na konec to podstatné, tedy lehounké, či hlubší adventní zamyšlení. Čtu noviny, koukám na zprávy, jsem dokonce takový exot, že mne stále zajímají politické debaty, za což se

skoro omlouvám. Máme možná velkou smůlu, že žijeme v době tolika informací, že jsme oproti našim předkům tak spojeni s celým světem, že zkrátka víme spoustu věcí, kterými se cítíme ohroženi, ale že se také dovídáme o místech, kde jsou na tom lidé velmi bídně. Ač můžeme být mnohdy velice rozezlení, i já jsem mnohdy velice rozezlena, většinou naší směšnou politickou scénou, měli bychom si být velice vědomi toho, jak malicherné jsou naše starosti. Každý z nás, kdo má střechu nad hlavou, kdo má co jíst, má svou práci, kdo navíc má své blízké a nestrádá přespříliš, je velice šťastný a měl by za to v duchu denně děkovat. Máme advent, čekají nás nejkrásnější svátky v roce, každý z nás je může slavit jak chce, a rozhodování se mezi kaprem, lososem a řízkem kuřecím či vepřovým, to všechno o nás vypovídá jenom to, že jsme téměř povinni radovat se a být šťastní. Mám ráda Vánoce, miluju své potomky do všech budoucích kolen, miluju své přátele, sousedy, kolegy a kolegyně, a přes všechny choroby a smutky, které mne občas přepadnou, jsem nejspíš šťastný člověk.

VOJTA DVOŘÁK AKA BARTLEY MCCORMICK SE VRACÍ Z INISHMAANU A KONTROLUJE DOMOVY A PÁNVE HRADECKÝCH HERCŮ.

JOSEF ČEPELKA: VEPŘOVÉ ZÁVITKY SE SLANINOU A KYSELÝM ZELÍM

VE ČTVRTÉM DÍLU KULINÁŘSKÉ SHOW PROTŘENO NAVŠTÍVIL NÁŠ PRŮVODCE BARTLEY MCCORMICK HERCE JOSEFA „BOHOUŠKA“ ČEPELKA.

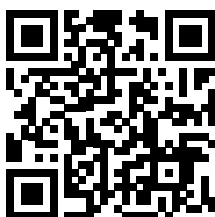
Protože se tento díl natáčel před Vánocemi, Bartley McCormick vás nejprve v úvodu seznámí se svéráznou technikou zabíjení kapra. Na návštěvu vyrazil za rodinou Čepelkových a čekala ho zde skutečná hostina! Na naší protřené stupnici proto prozatím vede!

RECEPT PRO BLÍŽE NESPECIFIKOVANÝ POČET OSOB:

Ingredience: vepřové maso, slanina, kyselé zelí, sůl, cayenský pepř.

Vepřové plátky posolíme a popepříme cayenským pepřem. Poklademe slaninou a kyselým zelím a zabalíme v ruličku. Závitky vložíme do pekáčku, posypeme nakrájenou cibulkou a dáme na 2 hodiny zapéct. Průběžně podléváme nebo poléváme.

Jako přílohu podáváme lyonské brambory: Brambory uvaříme. Na pánvičce zpěníme cibuli doměkka. Smícháme s bramborami a zalijeme sladkou smetanou. Vše dobře promícháme a dosolíme podle chuti.

JAK BYDLÍ RODINA JOSEFFA ČEPELKY A JAK DOPADLA
NÁVŠTĚVA BARTLEYHO MCCORMICKA?

Podívejte se na pořad Protřeno na serveru YouTube:
<http://youtu.be/bBjbfDjlpOE>

PJ 2015

CO VÁM PŘEJÍ LIDÉ Z KLICPEROVA DIVADLA DO NOVÉHO ROKU 2015?

Všem našim divákům a přátelům divadla přeji do nového roku hlavně zdraví, životní štěstí a častý úsměv nejen na tváři ale i na duši.

Eva Mikulková, ředitelka

Přeju všem štěstí a klid. A budme co nejčastěji spolu. Romeo či Hamlet dají víc než tablet!

David Smečka, herec a hudebník

Všem příznivcům Klicperova divadla přeji úspěšný vstup do nového roku, všechno dobré, pevné zdraví, mnoho osobních i pracovních úspěchů

Kateřina Vápeníková, tajemnice

Přeju si, aby různé barevné hvězdy západu i východu zářily společně s půlměsícem nad našimi životy skvěle, ale rozvázně a vyrovnaně. Aby každý věděl kde je jeho pastva a nechtěl žrát kdeco, co vidí za sousedovic plotem. A s tím klasickým „Ať se mají lidi rádi“ - ať laskavě začnem každé u sebe.

Jan Sklenář, herec

Milí diváci děkujeme Vám za Vaši přízeň a těšíme se na Vaši diváckou energii i v roce 2015.

Tým předprodeje Klicperova divadla

Přeju všem našim divákům ať je v novém roce 2015 nic špatného nepotká, a když už přece, tak ať mají dost síly se s tím vypořádat.

Josef Čepelka, herec

**NOVOROČNÍ PŘÁNÍ DALŠÍCH HERCŮ
A OSOBNOSTÍ NALEZNETE
V NAŠEM VIDEO:**

<http://youtu.be/b1tHwsaOcHo>

Prodlužujeme prodej Klicperova vánočního předplatného!

Pro mimořádný zájem přidáváme do prodeje další
místa a prodlužujeme prodej Vánočního předplatného
až do 25. 1. 2015!

Využijte výhod Klicperova vánočního předplatného!

Předplatné, dárkové kupony a mnoho dalšího si
můžete zakoupit v našem novém e-shopu:

shop.klicperovodivadlo.cz

**DĚKUJEME NAŠIM
SPONZORŮM A PARTNERŮM**

